

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **P. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, ve věci nejasného podání vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 13 Ad 1/2019, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Městského soudu v Praze a návrhu na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

- I. Soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Marcela Rousková **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 13 Ad 1/2019.
- II. Návrh na přikázání věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 13 Ad 1/2019 jinému soudu **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podáním ze dne 4. 2. 2019 uplatnil námitku podjatosti proti soudcům Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), neboť tento soud „*chrání lidské, zlodějské, zabijácké hyeny (B.) a bez milosti likviduje hodné, nevinné, těžce nemocné lidi, kteří se dobře starali o děti a domácnost!!! Žalobce chtěl být jen zdrav!!! To zlodějský, zabijácký, zločinecký režim (ČR) nikdy nedovolí!!! Zlodějský, zabijácký režim (ČR) žalobci úmyslně zničil život!!! A úmyslně žalobce mučí a týrá!!!*“ Ze žalobcova návrhu je dále zřejmé, že navrhuje přikázání věci jinému soudu.

[2] Soudci správního úseku městského soudu k námitce podjatosti uvedli, že nemají žádný poměr k věci, účastníkům nebo zástupcům. Dále prohlásili, že se nepodíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou podjatosti JUDr. Marcely Rouskové, již byla věc jako samosoudkyni přidělena v souladu s platným rozvrhem práce městského soudu.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[5] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky).

[6] Nestrannost soudce je subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje jeho vnitřní psychický vztah k projednávané věci. Při posuzování podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tedy zkoumat, zda neexistují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě. K vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci tak má dojít nejen tehdy, kdy se prokáže, že je podjatý. K tomuto kroku je nutné přistoupit už v okamžiku, kdy lze opodstatněně pochybovat o tom, že nepodjatý není (srovnej nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429).

[7] Je nicméně nutné zdůraznit, že k vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude moci nebo schopen nezávisle a nestranně rozhodovat (srovnej nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11). Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je tedy nutno chápat jako postup výjimečný.

[8] Soudkyně JUDr. Marcela Rousková se necítí být ve věci podjatá. Žalobce pak ve své námitce uvedl pouze tvrzení, která svědčí o jeho negativním vztahu ke státu a jeho orgánům, neprezentoval však žádné konkrétní skutečnosti, které by zavdávaly pochybnost o nepodjatosti JUDr. Marcely Rouskové ve světle výše uvedeného. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal důvody k výjimečnému postupu a uvedenou soudkyni nevyloučil z projednávání a rozhodnutí věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 13 Ad 1/2019.

[9] S ohledem na tento závěr se pro nadbytečnost nezabýval námitkami podjatosti proti ostatním soudcům městského soudu, respektive jeho správního úseku. Městský soud bude věc projednávat a rozhodovat samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou, u které nebyl shledán důvod k jejímu vyloučení.

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud dále zamítl návrh na přikázání věci jinému soudu. Vzhledem k tomu, že se tento návrh opíral výlučně o tvrzení podjatosti soudců městského soudu (§ 9 odst. 1 s. ř. s.), je nasnadě, že nebyl důvodný.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu